

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadolet, Jacopo

[Francofurti], 1607

V. Iacob. Sadolet. S.R.E. Card. Prospero Sanctacrusio S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

signem , & doctissimum hominem , Romulum , totamq[ue] f[ac]tum
Campegiorum domum , qui omnes in Bordingo suum nubis-
sum & amorem patefecerunt, meis diligenter tuis ut salutem
bis, gratiasque cunctis hoc nomine agas, etiam atque etiam te
peto. Carpentoracti.

V.

IACOB. SADOLET. S.R.E. CARD. PRO-
p[ro]p[ter]o Sanctacrucio S.P.D.

MAGNA me volupitate affecerunt litera tua: ex quibus pe-
spesi, vigere apud te, & memoriam amicizie nostre, & the-
dium propensum erga me voluntatis: quam ego habui semper
rissimum, ab eo tempore usque, quo tu Patavii optimis ambi-
operam impendens, nonnulla iam illhinc ad me tui amori
dicia misisti. Quo quidem tempore memoria renoe, me duplo
ter ex te letari esse solitum: cum ab eisdem testibus cognoscet
& quantum tu mihi tribueres, & quantum ceteris ipse equalis
tuus, qui tunc in eodem versarentur cursu, industria & omnia la-
de ingenii antecelleres. Secutu est tempus, cum sumus Romae
intraque ea qua inter nos intercesserant tanquam elemental-
femina futura familiaritaris, congregatu nostro murisque famo-
nibus alta, educta, confirmataque sunt: nostraque coniunction
cum statim adducta, & tua mihi observantia, & meus tibi
amus amorque paruerit. Sed quorsum haec? Vt intelligas, mihi
fime Prosper, ea qua tu scribis in literis tuis, de rito studio & ob-
nevolentia erga me, de qua ea fide ac diligentia quam in cau-
meorum sis praestatus, et si iucundissima mihi fuerint legen-
literas, tamen etiam sine literis, animo mihi pracepta, ac nulli
mē dubia fuisse. Carolum quidem meum' optimo iudicio sum
esse video, qui te & Aragonum nostrum patronos populi mei
asciuerit. Quid enim mihi utrumque vestrum fide, doctrina, bene-
volentiaque exploratus? Evidem laboro meorum ciuitatum cui
faidique me & iustè & piè facere iudico. Agitur enim illorum res
meum autem officium: quod ego ita sancte diligenterque faci,
vt nihil sit omnino quod habeam antiquius. Quod si in humani
actionibus & negotiis, valuit semper apud me ratio offici publici
rum, quid facere debeo in diuinis? Ex Deo enim est haec, quae
homibus, que mihi cum his populis necesse fuit contradicere:
quam ego dum integrè castaque custodio, si minus seruo com-
modi & utilitatibus meis: illorū tamen fructus multò vbeniorū se-
sequor, quod pacarus intus, & torus mihi concors, optima cum
s[an]pe vino. Cum igitur mei huius laboris arque offici bona pars al-
los delata vel potius mihi communicata sit vobis: peto am-
bos

letis i vobis, vt eiusdem etiam mecum & studii & curæ partici-
pemus. Quanquam non tam hoc petere, quām me vobis
gutti agere porret: tanta mili satissimandi voluntas in literis
et doctrina. Cum ego certè memoriam perpetuò conferuabo.
Vale mihi & tibi ita persuade, me si facultas & occasio af-
fuerit, in Profecto & tibi ita persuade, me si facultas & occasio af-
fuerit, in Profecto & amplificatorem tuæ dignitatis. A
regno plurimam dic meis verbis salutem. Carpentoracti, Pri-
ori illud manu. M.D.XL.

VI.

IAC. SADOLET. S.R.E. CARDIN. IOAN.

Baptista Speciano S.P.D.

Clerimæ & ciuitate & consuetudo erga amicos postular, fa-
cio & scipe & libenter, vt absens te absentem meis cogita-
tibus proponam: gratiamque recordationem usurpem, cūm
vnuus, cum nunc benevolentia nostra. Quin illum quo-
dam, quo politem fuimus vna, sermonemque totū, quem
corimus inter nos, in memoria semper habeo: cūm tu mihi
Corporante reueunt ad portam Mediolani in diversorio præ-
fusum, que primo amicissime conquisitus, quod non in-
venimus in vobis: quod nec tuo, nec summi viri fortissimi q; du-
cti ab Danali hospitio esse vñus: cum tibi mei facti arquæ
conuincione atculisem, consuluisse boni: ad eaq; officia mihi
intendenda conuerlus, que maxime tempus illud meum, & iri-
tatio periculorum que impendebant, ratio requirebat: nihil
committi quod vel in me adiuuando, studium tuum atque a-
miciua ascendendo & commone faciendo, prudentiam desig-
nare. Quoquidem tempore illud mihi fuit iucundissimum, quod
vñus quoque quem ego alieniori ab huiusmodi sententia
intendebam, mecum relinquendi res propemodium perditas, &
infallibiliter abeundi confituum, probari. Habet autem nō
ad hoc solum & disceptationis res: utrum licet homini hoc
dovet credere, partesque eas in Republica obtinenti & autorita-
tis decretis, quas longiam etas, & vñus rerum pluriarum
aduertuntur, difcedere a consulis publicis, & ad priuatas co-
grimes se referte. Quanquam, hoc quidem modo re proposi-
ta vñus videtur esse excusat, que me vindicare à culpa & pec-
cato posse. Quo quid homini, ea que gerat, recte arque ordine
ter cipient, posset accidere grauius? Exponamus igitur can-
ta alio modo, & ita quæramus: utrum licet homini in al-
lium ministerio & honore posito, eum aduersis omnium vo-
luntatis voces nihil se proficere posse, quod ad Reip. pertineat
etiam: habeat autem idem domi & priuatum præclaras genere

Cc actio-